

има къщна работа а тати е още на работа. Ти, Митенце, би ми помогнало, ама си още мъничко — неразбирашъ нищо!

— Ко лю-лю! отговорилъ Митю.

— Азъ зная, че ти ме обичашъ. казалъ за смѣно Колю, само че твоята обичъ не може ми рѣши задачата.

Митю си издулъ двѣтъ странички. Той желаялъ да каже нѣщо на брата си, но само го изгледалъ, като че искалъ да рече: „чакай. ти ще видишъ немога ли ти помогна!“

Колю оставилъ писането и излѣзълъ отъ стаята да си отпочине.

Митю останалъ самичкъ въ стаята. Той се курдисалъ на батюва си столъ. взелъ писалката, натопилъ перото въ мастилото и захваналъ да цапа дърху книгитѣ. Послѣ взелъ мастилницата и накапалъ върху тетрадката.

— Какво правишъ ти? уплашено изкрѣщѣлъ Колю, като видѣлъ Митенцето, какъ му помага.

— Не пипай! Ти си още малкъ и глупавъ. Тѣй се не помага!

Колю откъсналъ зацапания листъ на тетрадката. хвърлилъ го подъ масата въ сандѣка и пакъ излѣзълъ навънъ.

Митю желаялъ да докаже на брата си, че го обича и че иска да му помогне въ работата. Щомъ излѣзълъ братъ му, Митю се доближилъ пакъ до тетрадката, откъсналъ и той единъ листъ и го хвърлилъ подъ масата.

